

Ved loven forlænges gyldigheden af prisloven, jfr. lov-
bekendtgørelse nr. 463 af 14. november 1949 (årbog 1949—50,
side 388), for et år indtil 15. november 1951.

Ved fremsættelsen af lovforslaget gav daværende handels-
minister *H. C. Hansen* en udførlig redegørelse for valutasitua-
tionen og for prisforholdenes udvikling. Han udtalte derefter
bl. a.:

„Spørgsmålet om, hvorvidt den foreliggende situation måtte
give anledning til at foreslå ændringer i prisloven, har været
drøftet i *priskontrolrådet*, der i en skrivelse af 2. oktober, som
er optaget som bilag til lovforslaget, har foreslået prisloven
forlænget uændret.

Priskontrolrådet nævner i sin skrivelse først, at usikker-
heden i den internationale situation synes at måtte nødvendig-
gøre opretholdelse af ekstraordinære prisbestemmelser også i
den nærmest kommende tid, og at svækkelse af lovens bestem-
melser ikke synes at kunne komme på tale.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt situationen skulle
gøre en skærpelse af lovens bestemmelser påkrævet, anføres
det i priskontrolrådets skrivelse, at hovedinteressen i denne
forbindelse knytter sig til de erhvervsdrivendes adgang til —
uden forudgående kontrol — at lægge *genanskaffelsesprisen* til
grund for deres kalkulationer. Det anføres, at en ukontrolleret
adgang til at lægge *genanskaffelsesprisen* til grund medfører
fare for en hævnning af vore priser til et niveau, som det kan
blive vanskeligt at komme ned fra, selvom mange af de ind-
trufne prisstigninger i udlandet kan tænkes at blive helt eller
delvis af midlertidig karakter. Priskontrolrådet, som har be-
sluttet denne skrivelse enstemmigt, er dog også inde på, at der
kan være tilfælde, hvor virksomhederne er således stillet, at
de må følge med i et muligt prisfald, og at kontrollen derfor
må udøves med hensyntagen hertil. Ved en kontrol med an-
vendelsen af *genanskaffelsespriserne* skulle det være muligt
at udskyde en prisstigning eller endog i tilfælde af senere pris-
fald at undgå denne gennem udligning af priser.

Med hensyn til den fornødne kontrol med, i hvilken grad
genanskaffelsesprisen lægges til grund, peger priskontrolrådet
på bestemmelserne i prislovens § 13 om *maksimalpriser* eller
maksimalavancer, idet man specielt anfører, at den betingelse
for anvendelsen af § 13, at konkurrencen ikke er tilstrækkelig
virksom til at sikre fri prisdannelse, må siges at være tilstede
ved de foreliggende tilfælde af ekstraordinære prisstigninger,
ligesom man er af den opfattelse, at formålsbestemmelserne i
lovens § 1, stk. 2, ikke kan anføres imod anvendelsen af § 13
på denne måde.